ऋषभो वैश्वामित्रः। अग्निः। त्रिष्टुप्

आ होता मुन्द्रो विद्यान्यस्थात्सुत्यो यज्वा कवितमः स वेधाः।

विद्युद्रेथः सहसस्पुत्रो अग्निः शोचिष्कैशः पृथिव्यां पाजौ अश्रेत्॥ ३.०१४.०१

होता- देवाह्वाता । मन्द्रः- आनन्दकरः । विद्यानि- उपासनानि । अस्थात्- अधितिष्ठति । सत्यः-नित्यः । यज्वा- यजनशीलः । कवितमः- अतिशयेन क्रान्तदर्शी । सः- असौ । वेधाः- विधायकः । विद्युद्रथः- वैद्युतवाहनः । सहसस्पुत्रः- शाक्तः । अग्निः । शोचिष्केशः- दीप्तज्वालः । पृथिव्याम्-भूम्याम् । पाजः- बलभूतः । आश्रेत्- आश्रयति ॥१॥

अयामि ते नर्मउक्तिं जुषस्व ऋतीवस्तुभ्यं चेतेते सहस्वः।

विद्वाँ आ विक्षि विदुषो नि षित्स मध्य आ बहिस्त्रतये यजत्र॥ ३.०१४.०२

तुभ्यम् - त्वदर्थम् । चेतते - चेतियते । ते - तव । नमउक्तिम् - नमस्कारपूर्वस्तुतिम् । अयामि - प्रेरयामि । जुषस्व - मां सेवस्व । ऋतावः - प्रकृतिनियतिभूतसत्ययुक्त । सहस्वः - सहनशक्तिसम्पन्न । यजत्र - यज्ञरक्षक । ऊतये - रक्षाये । विद्वान् - ज्ञानी सन् । विदुषः - ज्ञानिनः । आ विक्ष - आवह । आ - आभिमुख्येन । विर्हः मध्ये - दर्भासनमध्ये चित्तासनमध्ये वा । नि - नितराम् । सित्स - उपविश ॥२॥

द्रवेतां त उषसा वाजयन्ती अग्ने वातस्य पथ्याभिरच्छे।

यत्सीमुझन्ति पूर्व्यं ह्विर्भिरा वन्धुरैव तस्थतुर्दुरोणे॥ ३.०१४.०३

वाजयन्ती- बलं कुर्वत्यौ । उषसा- उषसानक्ते । यत्- यदा । अग्ने । ते- त्वाम् । अच्छ- अभिलक्ष्य । वातस्य- प्राणस्य । पथ्याभिः- मार्गैः । द्रवताम्- सरताम् । पूर्व्यं- पुरातनमग्निम् । सीम्- सर्वतः । हिविभिः- चरुपुरोडाशध्यानभावनादिहृद्यैः । अञ्जन्ति- मण्डयन्ति । तदा । दुरोणे- अस्मद्भृहे । वन्धुरेव-बन्धकारिण्याविव । आ तस्थतुः- अहोरात्रे अधितिष्ठतः ॥३॥

मित्रश्च तुभ्यं वरुणः सह्स्वोऽग्ने विश्वे मुरुतः सुम्नर्मर्चन्।

यच्छोचिषां सहसस्पुत्र तिष्ठां अभि क्षितीः प्रथयन्सूर्यो नृन्॥ ३.०१४.०४

मित्रः- स्नेहाधिदेवता। च। वरुणः- ऋताधिदेवता। तुभ्यम्- त्वदर्थम्। अग्ने। सहस्वः-सहनशील। विश्वे- सर्वे। मरुतः- प्राणिवशेषाः। सुम्नम्- सुखकरं त्वाम्। अर्चन्- अपूजयन्। क्षितीः-अध्यात्मसाधनभूमिकाः। अभि प्रथयन्- अभिख्यापयन्। नॄन्- मनुष्यान् प्रति। सूर्यः-सूर्यभूतः। शोचिषा- तेजसा। अभि- अभितः। तिष्ठ ॥४॥

वयं ते अद्य रिमा हि कार्ममुत्तानहिस्ता नर्मसोप्सदी। यजिष्ठेन मनेसा यक्षि देवानस्रोधता मन्मेना विप्रो अग्ने॥ ३.०१४.०५

अग्ने- क्रतो। उत्तानहस्ताः- ऊर्ध्वहस्ताः। नमसा- नमस्कारपूर्वम्। उपसद्य- प्रपद्य। अद्य-इदानीम्। वयम्। ते- तुभ्यम्। रिम- समर्पयामः। विप्रः- मेधावी सन्। अस्रोधता- अक्षीणेन। यजिष्ठेन- अतिशययज्ञमयेन। मनसा। देवान्। यक्षि- यज्ञ॥५॥

त्वद्धि पुत्र सहस्रो वि पूर्वीर्देवस्य यन्त्यूतयो वि वार्जाः। त्वं देहि सहस्रिणं रियं नोऽद्रोघेण वर्चसा सत्यमग्ने॥ ३.०१४.०६

सहसः पुत्र- सहनशक्तिज। अग्ने- सत्क्रतो। त्वत्- त्वत्तः। हि- खलु। पूर्वीः- पुराण्यः। देवस्य-दिव्याः। ऊतयः- रक्षाः। वाजाः- सद्गतयः। यन्ति- सरन्ति। त्वम्। नः- अस्मभ्यम्। अद्रोघेण-अद्रोहेण। वचसा। सत्यम्- अवितथाम्। सहस्रिणम्- प्रभृताम्। रियम्- सम्पदम्। देहि-यच्छ॥६॥

तुभ्यं दक्ष कविकतो यानीमा देव मर्तांसो अध्वरे अर्कमी। त्वं विश्वस्य सुरर्थस्य बोधि सर्वं तद्ग्ने अमृत स्वदेह॥ ३.०१४.०७ दक्ष- समर्थ। कविकतो- सूक्ष्मदिर्शनां लोकहितसङ्कल्पभूत। देव- द्योतनशील। अध्वरे-सर्वभूतिहतकर्मणि। मर्तासः- मर्त्यां वयम्। तुभ्यम्- त्वदर्थम्। अकर्म- कर्म कृतवन्तः। त्वम्। विश्वस्य- सर्वस्य। सुरथस्य- शोभनरंहणस्य रहस्यम्। बोधि- बुद्धचस्व। अग्ने- सत्कतो। अमृत-अमृतस्वरूप। इह- अत्र। सर्वम्। तत्। स्वद- आस्वादय॥७॥

